

de gennem de nævnte Skove førende private Veje kan dog kun paadrage Ansvar, naar det ved Opslag er tilkendegivet, at Vejen er privat.

De ved denne Paragraf hjemlede Færdselsrettigheder gør ingen Forandring i de i §§ 5 og 12 i Lov om Jagten af 30. Juni 1922 anførte Bestemmelser.

§ 4.

Det paahviler Fredningsnævnet at paase, at der i fornødent Omfang haves Adgangsveje til de Skove, som staar aabne for Almenheden. Hvor saadanne Adgangsveje savnes, kan Fredningsnævnet henvende sig til Kommunalbestyrelsen, der bestemmer, at en dertil brugelig Gangsti skal optages paa Kommunens Gangstiregulativ i Overensstemmelse med Lov af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed. De Kommunen herved paaførte Udgifter erstattes overensstemmende med Reglerne i Lov om Naturfredning.

§ 5.

Skovejeren kan ved Opslag forbyde Færdsel i den Del af Skoven, som er indtaget til ny Kultur. Fredningsnævnet er dog berettiget til at ophæve et saadant Forbud, naar Kulturerne efter Nævnets Skøn er komne i saa stærk Vækst, at de ikke længere kan tage Skade af Færdselen.

Endvidere kan Fredningsnævnet paa Skovejerens Begæring ved Kendelse bestemme, at Skoven eller Dele af denne skal være spærret for Almenheden, naar ganske særlige Grunde taler derfor.

Fredningsnævnets Kendelser efter disse Bestemmelser kan indankes for Overfredningsnævnet.

§ 6.

Skovejeren kan ved Opslag forbyde Afbækning af Grene eller anden Beskadigelse af Træer eller Buske, Grenesankning, Indsamling af Olden, Bær- og Nøddeplukning, Tobaksrygning i brandfarlige Omgivelser, samt Henkastning i Skoven af Papir eller Affald.

§ 7.

Paa Skovejerens Forlangende skal Politimesteren meddele Personer, som er straffede for ulovlig Jagt, Skovtyveri, eller for gentagen Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser, Tilhold om ikke at færdes i Skoven uden for de offentlige Veje og Stier.

§ 8.

Færdsel i en for Almenheden aaben Skov, der gaar ud over den ved § 3 hjemlede Beføjelse, og Overtrædelse af et i Henhold til § 5 udstedt Færdselsforbud eller af de af Skovejeren i Henhold til § 6 udstedte Forbud eller af et i Henhold til § 7 meddelt Tilhold straffes, forsaavidt Gerningen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf, med Bøder fra 10 Kroner til 500 Kroner. Paatale finder dog kun Sted efter Skovejerens Begæring. Sagerne behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Politikassen.

Skovejeren er berettiget til selv eller ved sine Folk at anholde den, der i Skoven færdes paa anden Maade end efter § 3 tilladt eller gribes i Overtrædelse af de i Henhold til §§ 5 og 6 udstedte Forbud, og til at affordre ham Oplysning om Navn, Stilling og Bopæl, samt til i Vægringstilfælde at føre ham til nærmeste Politimyndighed.